

РЕШЕНИЕ

№ 23201

гр. София, 05.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5777** по описа за **2025** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура” срещу Решение № 1238 от 31.03.2025г., постановено по НАХД № 13318/2024г. по описа на Софийски районен съд (СРС), с което е отменен електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № [ЕГН], издаден от Агенция Пътна инфраструктура, с който на жалбоподателя „ВАЛЕО ТРАНС“ ЕООД на основание чл. 187а, ал. 1 и ал. 2, т. 2 вр. чл.179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание - "имуществена санкция" в размер на 2500 лева. В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на постановеният съдебен акт, поради нарушение на материалния закон. Искане се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което да бъде потвърдено наказателното постановление. В съдебно заседание касаторът чрез процесуален представител

поддържа жалбата по подробно изложени съображения.

Ответникът не се ангажира със становище по делото.

Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е неоснователна.

Административен съд София-град, XXIV касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведеното с жалбата касационно основание и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок и от надлежна страна, поради което е допустима за разглеждане. Разгледана по същество е неоснователна.

С оспореното решение на СРС е отменен електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № [ЕГН], издаден от Агенция Пътна инфраструктура, с който на жалбоподателя „ВАЛЕО ТРАНС“ ЕООД на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл.179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание - "имуществена санкция" в размер на 2500 лева за нарушение на чл. 139, ал. 5 и ал. 7 във връзка 102, ал. 2 от ЗДвП. Наложена санкция е определена в закона в абсолютен размер.

Решението е правилно по следните съображения:

С Решение на съда от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. СЕС е приел, че чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО относно таксуването на превозни средства за използване на пътни инфраструктури, трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможност за освобождаване от административнонаказателната отговорност чрез заплащане на "компенсаторна такса" с фиксиран размер.

От посоченото следва, че санкционната разпоредба, приложена в случая - чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, предвиждаща административно наказание "Имуществена санкция" в абсолютен размер от 2500 лева, противоречи на съдържащото се в чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно таксуването на превозни средства за използване на пътни инфраструктури изискване за съразмерност на предвидените наказания,

доколкото от страна на законодателя не е оставена възможност наказанието да бъде индивидуализирано, в частност като се отчитат характерът и тежестта на нарушението и всички други обстоятелства, които имат отношение към обществената опасност на деянието - напр. категорията на управляваното ППС, изминатото разстояние, за което не е заплатена тол такса и други подобни. Не е възможно тази разпоредба да бъде тълкувана по начин, който да гарантира съответствие с принципа за съразмерност на наказанията, установен в чл.9а от Директивата, доколкото както вече се посочи наказанието е определено в абсолютен размер и съдът няма правомощие да определя наказание извън предвидения в закона размер. При тези обстоятелства съдът приема, че единственият възможен изход е санкционната норма да остане без приложение, което следва да има за последица отмяна на електронния фиш.

С Решение на СЕС от 9 март 1978 г. по дело *Simmenthal* се налага разбирането, че е налице задължение на националния съд да не приложи националните разпоредби, които създават пречки за пълната ефикасност на общностните норми. Както се сочи в това решение, в качеството си на общностен съд на общото право националният съд има задължението да приложи общностното право в неговата цялост и да защити правата, които то предоставя на частноправните субекти, като остави без приложение всяка разпоредба на вътрешното право, която е в противоречие с общностното право.

При съобразяване със задължителното тълкуване на съюзното законодателство, дадено с Решение от 21.11.2024 г. по дело *C-61/2023* г. на СЕС, се налага изводът, че оспореният пред СРС електронен фиш е издаден в противоречие с принципа за съразмерност на наказанията, въведен с чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17.06.1999 г. Европейския парламент и на Съвета относно таксуването на превозни средства за използване на пътни инфраструктури, поради обстоятелството, че наложеното наказание е предварително определено в абсолютен размер без да е оставена възможност за неговата индивидуализация.

По тези съображения следва да се приеме, че решението на СРС е правилно.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр. чл. 63в и чл. 63д от ЗАНН, Административен съд – София град, XXIV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1238 от 31.03.2025г., постановено по НАХД № 13318/2024г. по описа на Софийски районен съд (СРС).

Решението е окончателно.

